

Dosarul nr. 2ra-302/20

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud: S. Ghercavii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
xxxxx,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de xxxxx împotriva
lui xxxxx cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și a
cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care au fost
respinse apelurile declarate de xxxxx și a fost menținută hotărârea din 05 iunie 2019 a
Judecătoria Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 25 februarie 2019, xxxxx a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui xxxxx cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la data de 08 noiembrie 2014 a
înregistrat căsătoria cu pârâtul xxxxx. Din căsătorie au un copil minor xxxxx.

A menționat că la moment, în procedura Judecătoria Bălți se examinează cauza
civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de xxxxx împotriva lui xxxxx cu
privire la desfacerea căsătoriei.

A afirmat că pârâtul, fiind tatăl copilului minor, poartă obligațiunea de
întreținere a acestuia, pînă la atingerea majoratului.

Xxxxx a solicitat încasarea din contul pârâtului, în beneficiul său, a pensiei de
întreținere pentru copilul minor xxxxx, în sumă bănească fixă în mărime de 1500 de
lei lunar, pînă la atingerea majoratului de către copil.

Prin cererea de completare a cerințelor, depusă la data de 28 martie 2019,
xxxxx a solicitat încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de asistență juridică
suportate în sumă de 5000 de lei.

Prin hotărârea din 05 iunie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul Central, acțiunea depusă de xxxxx a fost admisă parțial. A fost încasată de la xxxxx în beneficiul xxxxx pensia pentru întreținerea copilului minor xxxxx, în sumă bănească fixă de 1000 de lei lunar, începând cu data de 25 februarie 2019 și pînă la atingerea majoratului de către copil. A fost încasată de la xxxxx în beneficiul xxxxx, cu titlu de cheltuieli de judecată, suma de 5000 de lei. A fost încasată de la xxxxx în contul statului, taxa de stat pentru pensia de întreținere în sumă de 150 de lei.

Prin decizia din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, au fost respinse apelurile declarate de xxxxx și a fost menținută hotărârea din 05 iunie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

În susținerea opiniei sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art.58 alin.(1),74, 75, 76 din Codul familiei, art.18 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, art.18 alin.(1) din Legea nr.338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului și a stabilit că încasarea de la xxxxx în beneficiul xxxxx a pensiei de întreținere a copilului minor xxxxx, este una justificată, deoarece în ședință s-a stabilit cu certitudine că xxxxx este tatăl copilului minor xxxxx, situație care prin prisma normelor enunțate, denotă și obligația acestuia la întreținerea copiilor săi pînă la atingerea majoratului.

Instanța de apel a relevat că suma de 1000 lei lunar, încasată de instanța de fond cu titlu de pensie de întreținere este una întemeiată, ținând cont de vârsta fragedă a copilului și de datele Biroului Național de Statistică, care raportează pentru semestrul I a anului 2019 un minim de existență pentru copii în mărime de 1927,7 lei, lunar.

La fel, instanța de apel a stabilit că această sumă raportată ambilor părinți care datorează întreținerea minorei xxxxx, compune, prin rotunjire, suma de 1000 lei lunar, pentru fiecare părinte, inclusiv pentru pârât.

Totodată, Curtea de Apel Bălți nu a reținut argumentul invocat de xxxxx precum că suma pensiei de întreținere care urmează a fi încasată constituie 794 de lei, reieșind din mărimea salariului acestuia și faptul că mai are la întreținere încă doi copii minori, deoarece această sumă este sub minimul de existență al unui copil și nu este suficientă pentru a-i asigura strictul necesar.

Instanța de apel a invocat că reține concluziile instanței de fond în ce privește încasarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 5000 lei, odată ce necesitatea încasării acestora a fost determinată de prevederile art. 94 alin.(1) CPC, care indică că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată, și de la prevederile art. 96 din Codul de procedură civilă, care indică că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile, și alin. (11) cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța de apel a considerat că odată ce instanța de fond i-a acordat xxxxx câștig de cauză, xxxxx în acest caz, fiind partea care a pierdut procesul, urmează să-i

compenseze reclamantei xxxxx și cheltuielile de judecată, inclusiv cele de plată a asistenței juridice, care sunt confirmate prin bonul de plată anexat la dosar.

La data de 13 decembrie 2019, xxxxx a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasată de la xxxxx în beneficiul xxxxx pensia pentru întreținerea copilului minor xxxxx, în sumă bănească fixă de 794 de lei lunar și cheltuielile de judecată în sumă de 2500 de lei.

În motivarea recursului a indicat că în temeiul hotărârii irevocabile (decizia nr.2a-1049/11 a Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2011) de la el deja se încasează pensia de întreținere, în beneficiul xxxx, pentru întreținerea copilului minor comun xxxxx, în sumă fixă de 1000 de lei lunar. De asemenea, este și tatăl copilului xxxxx care se află la întreținerea deplină a lui.

A afirmat că este angajat în calitate de șofer în cadrul Societății pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, având calitatea de salariat permanent, cu salariul tarifar în mărime de 4765 de lei, lunar.

A indicat că potrivit prevederilor art.75 din Codul familiei, pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariu, în mărime de $\frac{1}{2}$ pentru 3 copii. Astfel, pentru trei copii urmează a fi încasată pensia de întreținere din salariul său, care să nu depășească în total, pentru trei copii, mărimea de $\frac{1}{2}$ din salariu.

A considerat că pentru întreținerea copilului minor xxxxx, în beneficiul intimatei, xxxxx, urmează să fie încasată pensia de întreținere în mărimea, care să nu depășească 794 de lei, lunar.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 03 octombrie 2019.

Decizia instanței de apel a fost expediată în adresa părților la data de 29 noiembrie 2019 (f.d.93), fiind recepționată de către recurentul xxxxx la data de 02 decembrie 2019 (f.d. 96).

Astfel, recursul, declarat la data de 13 decembrie 2019, este în termen.

La data de 20 ianuarie 2020 în adresa intimatei xxxxx a fost expediată copia cererii de recurs depusă de xxxxx, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.122).

Prin referința depusă la data de 11 februarie 2020, xxxxx, reprezentată de avocata Gherasim Angela a solicitat să fie considerat inadmisibil recursul declarat de xxxxx.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de xxxxx nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de xxxxx asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de xxxxx ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de xxxxx se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic